

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 456/06
22.06.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Đorđevića, predsednika veća, Slobodana Rašića i mr Sretka Jankovića, članova veća, sa savetnikom Aleksandrom Simić, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv okrivljenih AA i BB, zbog krivičnog dela teške krađe iz člana 22. stav 1. tačka 1. i 2. Krivičnog zakona Republike Srpske u produženom trajanju, odlučujući o žalbama okrivljenih, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Smederevu Kvi.br.1/05 od 25.01.2006. godine, u sednici veća održanoj dana 22.06.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe okrivljenih AA i BB i presuda Okružnog suda u Smederevu Kvi.br.1/05 od 25.01.2006. godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Smederevu Kvi.br.1/05 od 25.01.2006. godine, uvažena je molba - zahtev Ministarstva za ljudska i manjinska prava Državne zajednice Srbija i Crna Gora, kojom se traži izvršenje krivične presude inostranog suda koja se odnosi na okrivljenog AA, iz ____, od oca ____ i majke ____, rođene ____, rođenog ____ godine i okrivljenog BB iz ____, kod ____, od oca ____ i majke ____, rođene ____, rođenog ____ godine, zbog izvršenja produženog krivičnog dela teške krađe iz člana 22. stav 1. tačka 1. i 2. Krivičnog zakonika Republike Srpske, pa su prvostepenom presudom Osnovnog suda u Gradišci K.br.123/02 od 27.09.2002. godine, a koja je potvrđena presudom Okružnog suda u Banjaluci Kž.br.58/03 od 28.07.2003. godine osuđeni i to: okrivljeni AA na kaznu zatvora u trajanju od 1-jedne godine i 8-osam meseci, a okrivljeni BB na kaznu zatvora u trajanju od 1-jedne godine i 2-dva meseca, a na osnovu člana 45. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srpske, okrivljenima se u izrečene kazne zatvora ima uračunati vreme provedeno u pritvoru počev od 25.06.2002. godine pa do 27.09.2002. godine, pa ih je Okružni sud u Smederevu na osnovu člana 534. stav 2. ZKP-a i primenom članova 4,5,42, 43. i 63. KZ-a i člana 56. i 57. KZ-a, samo u odnosu na okrivljene BB osudio i to okrivljenog AA na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i tri meseca, a okrivljenog BB na kaznu zatvora u trajanju od šest meseci, u koje će im se kazne uračunati vreme provedeno u pritvoru počev od 25.06.2002. godine pa do 27.09.2002. godine.

Protiv navedene presude žalbe su blagovremeno izjavili:

- okrivljeni BB, zbog pogrešne primene odredaba krivičnog postupka i odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud preinači pobijanu presudu tako što će mu umanjiti izrečenu kaznu.

- okrivljeni AA, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud preinači prvostepenu presudu tako što će mu izreći blažu kaznu.

Republički javni tužilac je dopisom Ktž.br.540/06 od 14.03.2006. godine predložio da Vrhovni sud odbije kao neosnovane žalbe okrivljenih AA i BB i prvostepenu presudu potvrdi.

Vrhovni sud je održao sednicu veća na kojoj je razmotrio spise predmeta, zajedno sa pobijanom presudom, koju je po službenoj dužnosti ispitao u smislu člana 380. ZKP i žalbama, pa je po oceni žalbenih navoda i predloga, našao:

Žalbe su neosnovane.

Pobijanom presudom, kao i postupkom koji je prethodio donošenju iste nisu učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti je njome povređen krivični zakon na štetu okrivljenih, a na koje povrede Vrhovni sud, kao drugostepeni, povodom žalbi u smislu člana 380. ZKP-a pazi po službednoj dužnosti.

Mada se žalbom okrivljenog BB pobija prvostepena presuda zbog pogrešne primene odredaba krivičnog postupka i odluke o kazni, a žalbom okrivljenog AA zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i odluke o kazni, pobijana presuda je ispitana samo u delu odluke o krivičnoj sankciji. Ovo stoga što okrivljeni u žalbama mogu pobijati samo odluku našeg suda - navedenu presudu Okružnog suda u Smederevu, a ne i presudu suda Republike Srpske koja je stekla pravnu snagu, a imajući u vidu da je ovom presudom izvršena pravnosnažna presuda u odnosu na sankciju koju je izrekao inostrani sud - sud Republike Srpske, na osnovu uzajamnosti, pri čemu je prema okrivljenima izrečena sankcija prema Krivičnom zakonodavstvu Savezne Republike Jugoslavije.

Vrhovni sud nalazi da su kazne zatvora na koje su okrivljeni osuđeni zbog izvršenja predmetnog krivičnog dela, a koje su bliže navedene u obrazloženju pobijane presude u skladu sa težinom i društvenom opasnosti učinjenog krivičnog dela i stepenom krivice okrivljenih kao učinilaca, kao i sa ostalim relevantnim okolnostima - olakšavajućim i otežavajućim na strani okrivljenih, koje su sve pravilno utvrđene i navedene u obrazloženju pobijane presude, i kojima je prvostepeni sud, a nasuprot iznetim žalbenim navodima okrivljenih dao adekvatan značaj, pravilno nalazeći da olakšavajuće okolnosti na strani okrivljenog BB i to njegovo porodično stanje, da je otac dvoje maloletne dece i da je nakon otkrivanja dela u svemu priznao svoju ulogu koja je po svom karakteru neuporedivo manja od uloge okrivljenog AA, imaju karakter osobito olakšavajućih okolnosti i opravdavaju primenu instituta ublažavanja kazni - član 56. i 57. KZ-a. Stoga, i po nalaženju Vrhovnog suda, ovako odmerene kazne predstavljaju pravu ali i dovoljnu meru za ostvarivanje svrhe kažnjavanja, pa su sledstveno tome neosnovani žalbeni predlozi okrivljenih za blažim kažnjavanjem, a tim pre što se u ovim žalbama ne navodi nijedna okolnost koju prvostepeni sud nije cenio prilikom odmeravanja kazni okrivljenima, a koje bi bile od značaja za iste, pa su stoga žalbe odbijene kao neosnovane.

Sa iznetih razloga, a na osnovu odredbe člana 388. ZKP-a, Vrhovni sud je doneo odluku kao u izreci presude.

Predsednik veća-sudija,

Dragiša Đorđević, s.r.

Zapisničar,

Aleksandra Simić, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

lji